Cherson a děti

Téměř celý Chersonský region je dočasně okupován.

Region není možné opustit. Místní sbory se nadále scházejí k bohoslužbám a společným modlitebním setkáním, organizují pomoc všem, komu mohou.

Obrovskou iniciativu převzaly církve ve městě Cherson, stejně jako ve městech Oleshkiv, Novokahovka a Chulakivsk. Dávají lidem stravu, rozdávají chléb, nalézají místa k bydlení pro oběti a přijímají místní obyvatele v protileteckých krytech.

Křesťané z chersonského sboru Golgota se od prvního dne války starají o sirotky z regionálního sirotčince. V současnosti je to 58 dětí ve věku od 4 měsíců do 4 let. Církev spolu s charitativním fondem Můj domov plně zajišťuje život tohoto dětského zařízení.

Trpící Doněcká oblast

Města jako Volnovaha, Donske nad Mangush jsou dočasně pod ruskou okupací. Mariupol je pod neustálým obležením a prudkými raketovými údery. Celá země se modlí za obyvatele tohoto přístavního mučednického města.

Kazatelé Doněcké regionální jednoty využívají všech možností k odvedení uprchlíků a doručení humanitárního pomoci civilistům. Vytvářejí potravinové balíčky, sytí potřebné. Věřící z Pokrovska pečou chléb, který pomáhá zachránit mnohé před hladem.

Křesťané z Družkivky, Kramatorska, Pokrovska, Slovianska a Chasoviy Jar také usilovně pracují.

„Všechno, co se ti naskytne udělat, dělej celou svou silou…“ (Kazatel 9:10)

Prykarpattia slouží

Čím se sbory v Ivano-Frankivsku liší od ostatních? Koneckonců, služba stovek sborů na Ukrajině vypadá stejně a zahrnuje evakuaci, přesídlení, přinášení jídla, doručování humanitárních nákladů, poskytování duchovní péče, modlitební podporu a pomoc vojákům. Ale mezi všemi církvemi tyto vaří pravá ukrajinská jídla!

Slyšeli jste někdy */zde se překladatel omlouvá za nedokonalý překlad z angličtiny/* o mochnce, paliušky, rosivnyvce, cvikli, kyselyce, tokan, hopka, bigus, gušlanka a Galych boršč? Snad jen „boršč“ zní povědomě.

Jsem migrant z Luhanské oblasti

Pamatuji si, že jsem se probudila brzy ráno a bylo mi řečeno, abych počkala, až ostřelování v naší oblasti skončí. Aniž bych chápala situaci jsem popadla pár věcí a odešla z domu. Pak střela zasáhla dům mých rodičů.

Poté jsem strávila několik dní ve sklepě, malé betonové krabici s nízkým stropem. Spala jsem na židlích, napůl vsedě kvůli nedostatku místa.

Několikrát jsme se pokusili utéci z města. Ale po prvním neúspěchu nás přepadla panika. Pak si vzpomínám, jak jsem jela ve vagónu se zataženými závěsy, dveře se neotevřely ani na nádražích. Viděla jsem tisíce vyděšených lidí na nástupišti a náš vlak jen projížděl kolem.

Pak jsem hledala nocleh ve Lvově a nechápala jsem, kam dál. Vybrala jsem si Polsko. Dorazila jsem na humanitární oddělení, pak autobusem a byli jsme v cíli. V Polsku jsme našli klid a pohodlí, lidé jsou velmi milí a ochotní pomoci. Dokonce jsme si tu našli přátele. Ale hlavně mám neustálý pocit, že Bůh byl se mnou tam a tady. A já mu důvěřuji. Všechno ví a stále mě vede.
Vira Dashevska

Oleg ze Zolotonoshi

Stejně jako mnoho dalších našich bratrů jezdí Oleg pravidelně do Charkova. Vyváží humanitární pomoc a na zpáteční cestu bere lidi, kteří chtějí uprchnout před bombardováním.

Jednou byl na cestě do Charkova Oleg zastaven na kontrolním stanovišti. Jeden ze strážných ho nechtěl pustit dál kvůli zákazu vycházení. Žádné prosby nezabraly a Oleg dostal příkaz zůstat v nejbližší vesnici.

Pak k Olegovi přišel muž a řekl: „Pokoj vám!“ Řekl, že je pastorem místní církve a že se modlil za auto, které by příští den odvezlo 200 bochníků chleba do Charkova. Druhý den tedy přivezl chléb do Charkova. Bůh zázračně odpovídá na modlitby!

Modlitebny nikdy nevypadaly tak pestře

Více než 1 tisíc migrantů najde každou noc nocleh ve sborech v regionu Čerkasy. Někteří přicházejí, jiní odcházejí a jdou dál.

30 dodávek z oblasti Čerkasy se podílí na evakuaci lidí z bombardovaných zón směrem na západ.

Služba v okupovaných městech regionu Sumy

Církve v regionu Sumy, zejména v Trostianets, Putyvl, Buryn, zůstávají okupovány. Sestry a bratři z Ohtyrky zažili při nedávném bombardování těžké chvíle. Město Konotop zůstává v obležení a trpí nedostatkem potravin.

V poslední době, v čase, kdy se muselo dodržovat ticho, se nám podařilo evakuovat několik stovek obyvatel Sumy, Trostianet a Lebedyně. Někteří lidé si museli najít svůj vlastní způsob, jak z oblasti uprchnout.

Sbory v Sumy, Šostka, Lebedyni nadále poskytují úkryt při leteckém poplachu. V době klidu navštěvují staré a nemocné lidi a nosí jim jídlo.

Dnes byl nehlučnější den na frontové linii v Avdijivce

Nepřátelé těžce ostřelovali civilní objekty. Mnoho střel zasáhlo domy.

Zde máme dobrovolníky, kteří dříve hodně zpívali, jsou z hudební skupiny „Kovcheg“. Nejdůležitější je, že přinášejí chléb tam, kde ho lidé zoufale potřebují. Zachraňují migranty před ostřelováním, nabízí jim humanitární pomoc. Také pomáhají místním církvím pořádat bohoslužby tak, jak to má být. Bratři říkají: „Nejčastěji lidé hledají Boha v dobách soužení“.

Obdarování budoucích maminek (tzv. Baby shower)

Ve Lvovské oblasti v okresním městě Mykolajiv uspořádal místní sbor oslavu s obdarováním budoucích maminek, které čekají narození svých dětí (baby shower). Tři z nich jsou migranti. Slzy štěstí, pohostinnost hostitelů, vroucí modlitby požehnání se po válce stanou nezapomenutelnými okamžiky. Baby shower je konec konců svátek naděje a svědectví, že život jde dál.

Coordination center of
Ukrainian Baptist Union
during the war